

Dzeltenā pasaka

Saule kā olas dzeltenums mirdzēja pāri pasaulei. Viņā bija dzīvība. Pa viņas stariem uz zemi nāca mazi cālēni, un visi bija gaiši dzelteni. Vēlāk tie staigās citās krāsās, bet sākumā viņi atnāk dzelteni. Bite arī bija dzeltena: strops viņai dzeltens, un viņa aicināja cāli stropā, bet cālis netika. «Tas nekas,» viņš nodomāja. «Visapkārt lido dzelteni tauriņi, tādi paši kā es, palidošu ar viņiem.» Cālis palēcās, bet tad atcerējās, ka viņam spārnu vēl nemaz nav, ir tikai tādi mazi dzelteni ķeksīši sānos. «Tas arī nekas,» nolēma cālis. «Izaugšu par vistu, tad lidošu augstu, augstu.» Viņš ielīda mātei vistai spalvās pie dzeltenā vēdera un aizmiga.

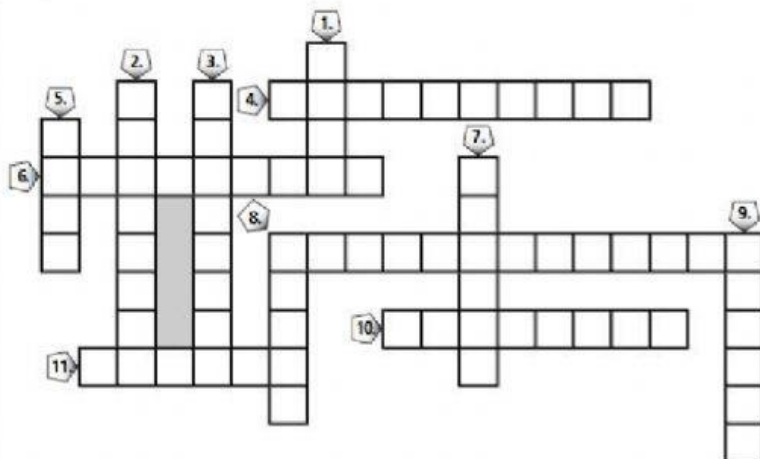
Bet saule mirdzēja pie debesīm kā dzeltena pankūka ar tādām garšīgām, kraukšķošām maliņām.

Bites skrēja kā mazas dzeltenas plastilīna bumbiņas no vienas dzeltenās cūkpienes pie otras un tad ielīda atpakaļ dzeltenajā stropā. Bet strops izskatījās kā milzīga dzeltena bibliotēka. Medus rāmiši — kā lieli plaukti līdz griestiem, un visi pilni šūniņām. Bet šūniņas izskatījās kā mazi dzelteni sešstūrīgi televizori, tikai ekrānu vietā spīdēja dzeltens medus.

Līdz tālumam ziedēja dzelteni lauki un pļavas — dzeltenie vizbuļi, pīmulas un visvairāk cūkpiņu, visi kalni dzelteni mirdzoši. Un tagad, ja paskatījās saulē, tad tā izskatījās pati, kā nupat te kalna galā gulējusi un cūkpienēs dzeltena novārtījusies. Pļava tā mirdzēja, ka es nenocietos un ievēlos kalnmalā puķu dzeltenumā. Un noputēju un aplipu, un apbiru putekšņiem dzeltens.

(I. Ziedonis.)

Sameklē un izraksti sinonīmus no teksta!



VERTIKĀLI

1. Virsotnē. 2. Sauca līdzī. 3. Spīdēja.
5. Sīki (cālēni). 7. Neiekļūt. 8. Tikko.
9. Bišu māja.

HORIZONTĀLI

4. Paraudzījās. 6. Atminējās. 8. Sasmērējusies.
10. Pienene. 11. Izdomājums.

